

„Kegyelem néktek és békesség, Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.” Ámen

Áhítatunk kezdetén énekeljük a **493. dicséretünket** első két versével:

1. Dicsérlek, Uram, téged, Hogy ez elmúlt éjjel Életem megőrizted Hatalmas kezeddel; Setétségnek töriből, Mely körülvett vala, Íme, engemet kivől, Ó mindennek Ura!

2. Néked adok hálákat, Én kegyes Istenem, És kérlek, mint Atyámat: Ma is tarts meg engem, Hogy szolgálhassak néked Akaratod szerint: Éltetemet vezéreljed, Légy velem óránkint!

Imádkozzunk: Mennyei Atyánk! Te, ki teremtettél és megtartasz bennünket minden nap, köszönjük, hogy szívünket hozzád emelve a Te Igéddelel, a Te jelenlétedben kezdhetjük a mai reggelt.

Urunk, sok minden terheli a lelkünket, bocsásd meg nekünk. Van, aki fél, van, aki bizonytalan, van, aki fáradt és leterhelt, de kérünk téged, hogy ezek ne fordítsák el a szívünket a Te Igédttől. Add, hogy most minden terhünket le tudjuk rakni eléd, gyógyíts minket szavaiddal. A Te hatalmas jóságodban bízva kérünk, fordítsd el tekintetünk a bajról és problémákról, hogy teljes figyelmünkkel, szívünkkel és lelkünkkel csak rád tudjunk figyelni.

Szentlelked által kérünk, hogy a fizikai távolságot legyőzve, lelkünk közösségre találjon a Te Igéddelel, és hogy ennek az Igének ne csak hallgatói, hanem befogadói és megértői is lehessünk. Jézus nevében kérünk. Ámen

Textus: ¹Jézus tehát hat nappal a páska ünnepe előtt elment Betániába, ahol Lázár élt, akit feltámasztott a halottak közül. ²Vacsorát készítettek ott neki, és Márta szolgált fel, Lázár pedig egyik volt azoknak, akik Jézussal együtt ültek az asztalnál. ³Mária ekkor elővett egy font drága valódi nárdusolajat, megkenete Jézus lábát, és hajával törölte meg; a ház pedig megtelt az olaj illatával. ⁴Tanítványai közül az egyik, Júdás Iskáriótes, aki el akarta őt árulni, így szólt: ⁵Miért nem adták el inkább ezt a kenetet háromszáz dénárért, és miért nem juttatták az árát a szegényeknek? ⁶De nem azért mondta ezt, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem azért, mert tolvaj volt, és a nála levő erszényből elszededegette, amit beletettek. ⁷Jézus erre így szólt: Hagyd őt, hiszen a temetésem napjára szánta; ⁸mert a szegények mindig veletek lesznek, de én nem leszek mindig veletek. **Jn 12, 1-8**

Szeretett Testvéreim!

A mai igénkben egy jól ismert történetet olvashattunk. Jól ismerjük a történetben szereplő testvéreket, hiszen nagy és csodálatos dolog történt velük, ahogyan azt az előző fejezetekben olvashattuk. Most azonban nem erről a három testvérrel szeretnék beszélni, hanem csupán csak Máriáról és a vele szemben lévő Júdásról.

Mária most is, ahogyan eddig mindig, ott van Jézus körül, ott van a lábainál és azt figyeli, milyen módon tudna neki szolgálni. Nem a Márta féle sürgés, forgás, főzés és terítés szolgálatát nyújtja Jézusnak, hanem ő arra törekszik, hogy kimutassa valódi tanítványságát. Megkeni a drága, és igen jelentős nárdusolajjal Jézus lábát. És ott van Máriával szemben, Máriával ellentétben Júdás is, aki szintén mindig Jézus közelében volt, ott van most is ennél a vacsoránál. De azt mondhatjuk, hogy Júdás nem Jézushoz van közel, ahogyan Mária. Nem Jézus lábaihoz van közel, hanem, amint az a történetből is kiderül egy tárgyhoz.

Ez a tárgy nem más, mint a pénz. És nem azt mondjuk, hogy a pénz nem egy fontos tárgy, hiszen mint most is, a megélhetést jelentette abban a korban is. Júdás az, aki a

pénzügyeket kezelte, akinél az erszény volt. Valójában nem a szegények iránt érzett szeretetéből pattan fel és mondja azt, hogy el lehetett volna adni azt az olajat és a szegényeknek juttathatták volna az árát. Júdás csak magára gondol, hiszen egy tolvaj volt.

Mindketten az Úr Jézushoz vannak közel, és mindketten tanítványai az Úrnak. A különbség pedig abban van, hogy míg egyikük szívből (Mária), a másikuk csak színből (Júdás) tanítványa az Úrnak. Ezért nem mindegy, hogy ma élő hívő emberekként, szolgálókként, az Úr tanítványaiként kié az életünk, kivel van csordultig a szívünk, ki az, akinek lábainál ülünk. Hányszor beleesünk mi is abba a csapdába, hogy látszólag ugyan Jézus lábainál ülünk, de mégis inkább valami más felé kacsingatunk. Nem a szeretet és az odaadás sugárzik belőlünk, hanem a haszonvágyunk, a saját jólétünkért való küzdelem.

Mária odaadó szeretettel fordult Jézushoz, nem keresve a maga hasznát, nem a drága olajat nézte, nem azt látta, hogy az pazarlás, hanem tudta, hogy mit tesz, tudta, hogy Jézus Krisztussal mi fog történni. Nem másra, nem a szegényekre koncentrált és figyelt, ahogyan azt Júdás érveiben tette, hanem arra összpontosult figyelme, hogy akkor, abban a percben mire kell figyelnie. Erre utal Jézus is, amikor Júdásnak válaszol.

Nekünk is arra kell figyelnünk, ami most és minden időben a legfontosabb, Jézus Krisztusra. Az Ő lábainál kell ülnünk, és az ő valódi tanítványai kell legyünk, még akkor is, ha ez számos helyzetben nem olyan könnyű és egyértelmű a számunkra. Ámen.

Csendesedjünk el és imádkozzunk: Teremtő Istenünk!

Köszönjük, hogy türelmes és megbocsátó Isten vagy. Köszönjük, hogy annak ellenére, hogy sokszor letérünk az útról, és másfelé kacsintunk, te mégis adsz elénk példát a helyes élethez, és a Te Igéd által visszavezetsz bennünket a lábadozathoz.

Bevalljuk, sokszor viselkedünk Júdás módjára, a Te jelenléted helyett a világ kínálta lehetőségeket keressük, a jólétünkért és a megélhetésünkért harcolunk. Ezért kérünk téged arra, hogy Te mutasd meg nekünk, hogy mi a fontos az életünkben. Vezesd figyelmünket a legfontosabbra, Jézusra. Hogy ne színből, hanem szívből szolgáljuk hatalmas Nevét.

Légy velünk minden nap, és Szentlelked által vezess bennünket az általad kijelölt szolgálatra. Add, hogy le tudjuk győzni a nehézségeket, a világ csábításait és a te igazi tanítványaiddá tudjunk válni.

Imádkozunk a betegekért, a gyászolókéért, az árvákért, a bajbajutottakért és mindenkiért, akinek szüksége van rád. Áldd meg az Ő életüket, hiszen egyedül nálad van reménységük. Jézus nevében kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen

Ti azért így imádkozzatok:

Mi Atyánk, Ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved, Jöjjön el a Te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben úgy a földön is.

A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól.

Mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké Ámen.

Záró énekként énekeljük a 470 dicséretünket 1, 3, és 5.- verseivel:

***1. Úr Jézus, nézz le rám, Jöjj, mosd le bűnömet, Sok földi szenvedély kötöz:
Jöjj, oldj fel engemet.***

*3. Úr Jézus, nézz le rám, Ne tévedhessek el; A menny felé sötéten át
Te légy az úti jel.*

*5. Úr Jézus, nézz le rám, Ha elvonult az ár, Te szent derűd derítsen és
Az örök napsugár.*

Áldás

És Isten békessége mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és
gondolataitokat a Krisztus Jézusban. **Ámen**